

عنوان مقاله:

تعیین مناطق بهینه به منظور توسعه شهرها و شهرک های جدید با به کارگیری مدل های کارآمد (مورد مطالعه: استان تهران)

محل انتشار:

مجله آمایش سرزمین، دوره 8، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

احمد پوراحمد - استاد، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

ابراهیم فراهادی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

رامین قربانی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه یکی از موضوعات حیاتی قرن بیست و یکم در ارتباط با پایداری شهر، چگونگی رشد و توسعه شهر در فضا است و بر این مبنا، مدیریت شهری ناگزیر به توسعه اندیشیده ی شهرهاست. کلان شهر تهران با رشد روز افزون، گسترش همه جانبه و بی برنامه کالبدی، ناپایداری را بر پیکره زیست محیطی اطراف خود وارد کرده است. یکی از راهکارهای اندیشیده شده در آمایش سرزمین برای تمرکززدایی و بازتوزیع جمعیت و امکانات، توسعه شهرها و احداث شهرک های جدید در اطراف مادرشهرها است که باید معیارهای زیست محیطی، اجتماعی اقتصادی، کالبدی، فاصله جغرافیایی و غیره در مطالعات آن لحاظ شود تا به فجایع زیست محیطی منجر نشود. روش این پژوهش توصیفی تحلیلی و از نوع کاربردی است که با روش های خوشه بندی FCM و K-means به بررسی این مهم می پردازد. برای سنجش کیفیت محیط زیست و تعیین مکان های بهینه توسعه شهرهای جدید در استان تهران سه بعد پایه (محیط انسان ساخت، محیط اجتماعی محیط اقتصادی و محیط طبیعی) با مجموع ۲۲ شاخص به کار گرفته است. تحلیل و پردازش این شاخص ها در دو محیط نرم افزاری Matlab ۲۰۱۳ و Arc GIS انجام گرفت. نتایج تحقیق نشان می دهد مناطق شرق و جنوب استان تهران جهت توسعه شهری مطلوب هستند. همچنین، با روش خوشه بندی K-means نقشه ای تهیه شد که می توان به بیان راهبردها و مدیریت یکپارچه مناطق پرداخت.

کلمات کلیدی:

استان تهران، شهرهای جدید، مناطق بهینه، FCM، K-mean

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1807654>

